

[Udenrigsministeren.]

Opmærksomhed, at vi her i Danmark anvender en helt anden Form end i andre Lande.

Og saa tilføjer jeg den tredie Grund — som jeg for min Del allerede før har gjort opmærksom paa —, at der kan være Situationer for Danmark, hvor det ikke vil være hensigtsmæssigt at føre en Diskussion af den Karakter, som denne Diskussion har haft her. Jeg tror ikke, den gavner de ærede Partier, der har dannet Baggrunden for den, men det er jo en Ting, vi kan gøre op med hinanden herhjemme, og det anser jeg for at være af forholdsvist underordnet Betydning. Men jeg haaber jo, at den i dette Tilfælde ikke vil faa større Følger udenfor, fordi i det store og hele kan man vel ikke sige, at i denne Konflikt er der nogen overordentlig spændt Opmærksomhed rettet mod Danmarks Stilling. Det tror jeg ikke. Derfor, saa underligt og i sig selv stødende det er at drøfte dette Spørgsmaal paa den Maade, som det er sket her, navnlig i Dag, sker der vel ikke nogen større Ulykke for Danmark herved uden for vore Grænser. Men ærede Medlemmer har selv peget paa, at der kunde være andre Situationer af større Interesse for Danmark, hvor Følgerne kunde blive ulige større og skadeligere, end de kan blive i dette Øjeblik.

Saa siger man, at vi er Modstandere af aaben Diskussion. Jeg tror at være Tilhænger af saa megen Offentlighed i Behandlingen af Samfundslivet og ogsaa Udenrigspolitikens Spørgsmaal, som kan forenes med almene og naturlige Hensyn for Danmark. Men jeg tror at turde tilføje, at dette betyder ikke, at man skal benytte enhver Lejlighed til at slynge en Mængde Meninger ud, der kan fremkalde Misforstaaelser andesteds. I tidligere Situationer, hvor vi har staaet over for store udenrigspolitiske Vanskeligheder, har man ikke anset det for klogt; jeg har advaret derimod ved saadanne Lejligheder og har fundet Ørenlyd, ogsaa hos Partier og Medlemmer, der tilhørte Mindretallet her i Dag, og jeg haaber, vi til syvende og sidst skal finde den samme Forstaaelse, før vi fører denne Sag til Ende.

Den ærede Ordfører for Venstre opfordrede os til at gaa ind i en Forhandling. Vi mener at være gaaet ind i denne Forhandling. Vi mener at have strakt os saa vidt i Tilbud, at det er os umuligt at forstaa, hvad det er, der interesserer de Herrer ud over det indrepolitiske Opgør i hele denne Sags Behandling i Øjeblikket; men vi er selvfølgelig fremdeles villige til at drøfte en mulig Løsning. Jeg haaber, at ikke mindst

Indtrykket af denne Dags Forhandling skal bidrage til, at man gennem rolig Overvejelse kommer til et hensigtsmæssigt Resultat.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har Ordet for en kort Bemærkning.

Ole Bjørn Kraft: Jeg ønsker blot at sige, for at det ikke skal være usagt, at jeg glemte, da jeg sidst havde Ordet, at sige et Par Ord om den Paastand, som er fremsat, jeg tror saavel af Udenrigsministeren som af den socialdemokratiske Ordfører (Hartvig Frisch), at der i Forvejen skulde være skabt den Forestilling hos Regeringen, at de to Oppositionspartier var villige til at gennemføre en Lov af den Karakter som den, Regeringen har fremsat. Vi har haft Adgang til at se de Notater, som er gjort i Udenrigsministeriet af den Forhandling, som havde fundet Sted, og saavel det ærede Medlem Hr. Krag som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har udtalt sig om Spørgsmaalet, og der findes hverken i dette Referat eller gennem de Udtalelser, som er faldet, noget, der begrunder den Opfattelse, at der skulde være givet et Tilsagn fra de to Partier om at gennemføre et Lovforslag af denne Karakter. Tværtimod har man Lov til at sige, at det fremgaar af dette Referat, at Forhandlingen har været holdt i al Almindelighed, og at der har været nævnt en Række forskellige Muligheder, der forelaa, uden at man heller fra Regeringens Side har hæftet sig særlig ved den ene eller den anden.

Dernæst vil jeg gerne sige til den højtærede Udenrigsminister, at det er nu ikke os, der er begyndt at tale særdeles lidenskabeligt om dette Spørgsmaal. Det var Regeringspartiets første Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, der gav Tonen an her i Dag. Jeg maa indrømme, at da jeg kom ind i Salen til denne Debat, troede jeg ikke, der skulde udspinde sig nogen større Diskussion derom; der forelaa to saglige Opfattelser, der var to Forslag, som begge vilde naa samme Maal: at gennemføre de nødvendige Foranstaltninger. Vi havde en forskellig Mening derom, men jeg troede, at den Sædvane, som plejer at herske her, naar det drejer sig om udenrigspolitiske Spørgsmaal, ogsaa skulde give sig til Kende i Dag derved, at der ikke blev nogen voldsom Debat derom.

Men det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch rejste en stor indrepolitisk Strid; han kastede Mistankens Skygge over de to Mindretals-Partier. Han henledte Udland-